

naturlige indvandring, som naturligvis altid vil ske til et land som Danmark, nemlig hvis man f.eks. finder sin ægtefælle i udlandet. Så er det jo en naturlig indvandring, når ægtefællen kommer tilbage til Danmark. Det er en naturlig form for indvandring, når nogle tager ophold i Danmark, måske kun i en del af deres liv, for at tage arbejde eller øve forskningsvirksomhed osv.; men der er også en politisk skabt indvandring til Danmark, fordi flygtningestrømmen til Danmark bliver gjort til indvandrere. Der er en helt afgørende forskel på den naturlige ind- og udvandring, som vi selvfølgelig skal have, og som er gavnlig, og den politisk skabte indvandring, som rent faktisk finder sted i dag.

Så vil jeg sige til hr. Henrik Svane, at jeg er overbevist om, at hr. Henrik Svanes mors køkken er et dejligt sted at opholde sig, og jeg er også overbevist om, at hr. Henrik Svane har tilbragt mange timer med at få det ene og det andet ned i maven. Det svar, jeg vil give hr. Henrik Svane – og det er egentlig det samme, som jeg gav hr. Holger Graversen – er, at det er helt naturligt, at vi tager ting fra udlandet ind i vores kultur, når vi tager dem ind på vore egne præmisser. Men netop det er jo noget af det helt afgørende, og det har også noget at gøre med, hvor stort et antal indvandrere, der kommer til Danmark. Hvis antallet bliver for stort, bliver det jo ikke på vore egne præmisser længere, så det afgørende spørgsmål er: Er det på den danske befolknings præmisser, eller bliver vi påduttet noget på grund af en for stor indvandring fra kulturer, som er helt fremmede for den danske? Det er det spørgsmål jeg synes er væsentligt at stille.

Afslutningsvis vil jeg blot sige, at jeg faktisk er overbevist om, at vi kunne afholde en folkeafstemning om spørgsmålet om omdannelse af Danmark til et multietnisk samfund. Vi er overbevist om, at langt hovedparten af befolkningen ikke ville have spor problemer med at forholde sig til det spørgsmål, og jeg tror egentlig også, der er mange ordførere, der inderst inde har den samme grundholdning, altså at de fleste vælgere vil være i stand til det, og at de har en holdning til spørgsmålet. Men jeg forstår selvfølgelig, hvis man frygter, hvad resultatet vil blive, for det er klart, at hvis resultatet vil blive klart negativt for den politik, flertallet herinde har ført gennem de sidste mange år, så måtte det jo føre til en vis selvransagelse hos de partier. Men uanset resultatet af en sådan folkeafstemning tror jeg ikke, de partier vil være i

stand til at foretage den selvransagelse, og derfor kan jeg også godt forstå, at de er bange for en folkeafstemning som den, vi foreslår.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Uanset afgrundsdyb forskel i menneskesynet hos undertegnede og mit parti og hr. Thulesen Dahls menneskesyn og holdninger, har jeg hidtil troet, at hr. Thulesen Dahl havde en vis høvisk tone og en vis parlamentarisk form; men nu må jeg konstatere, at det heller ikke holder mere.

Hr. Thulesen Dahl undslog sig ikke for at sige en lodret usandhed om mig og føre et uforskammet, usandfærdigt angreb imod mig, da han i begyndelsen af sit indlæg påstod, at der er andre steder på kloden, hvor jeg ikke ville gå ind for et multietnisk samfund. Det forekommer mig, at det er en antisemitisk hov, der her fik lov til at stikke frem, og jeg vil gerne opfordre hr. Thulesen Dahl til at oplyse, hvor på jordkloden dette sted eller disse steder forefindes. Jeg kan erklære, at de ikke findes, og det er en uforskammet, som jeg ikke behøver at finde mig i, når en kollega siger til mig, at jeg forsøger at opstille nogle retningslinjer og giver udtryk for nogle holdninger, som skal være gældende i dette land, men som jeg ikke ønsker skal gælde andre steder. Det passer ikke, og det bør dementeres, hvis der overhovedet er skygge af skam tilbage i hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når man skal diskutere direkte demokrati og indirekte demokrati og i den forbindelse folkeafstemning som middel i det direkte demokrati, er det meget, meget vigtigt at holde sig forskellige forfatningsretlige spørgsmål klart.

Hvis man har et rent repræsentativt demokrati, er det lidt lettere; men under alle omstændigheder er det helt afgørende, at hvis man vil have folkeafstemningsinstituttet udvidet, er folkeafstemningsinstituttet selvfølgelig underlagt grundloven.

I grundloven kan der være opregnet ting, som man ikke kan sende til folkeafstemning, medmindre grundloven ændres, og det er derfor, jeg understreger to ting. Jeg har slet ikke forholdt mig til, om det er udlændings spørgsmål, spørgsmål om menneskerettigheder eller om spørgsmål internationale konventioner. Menneskerettighederne står i grundloven,